

Marele Server și clienții lui capricioși

3 decembrie 2005

Gili Cârstea

Un server nu are pretenții, nu așteaptă laude, nu pedepsește clienții indisciplinați și nu ia decizii arbitrare. El servește. În tăcere, perseverent, supus, modest, discret. Deși contribuția lui este vitală pentru buna funcționare a rețelei, el nu cere și nu așteaptă recunoașterea meritelor lui, “nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău.” Este adevărat, anumiți clienți vicioși îl pot solicita peste orice limită, ajungând să-l “limiteze” sau chiar să-l blocheze. Nici în astfel de situații serverul nu caută să pedepsească pe infractori. El doar nu mai reușește să servească.

Cazul este o foarte bună ilustrație pentru trăsătura fundamentală a caracterului lui Dumnezeu, servirea din dragoste. El este Marele Server universal, care oferă viață, libertate și fericire tuturor celor care doresc să rămână conectați la izvorul vieții. Chiar pentru cei care s-au despărțit de El, așa cum este familia omenească, deși sunt “rupți” de viața lui Dumnezeu, totuși fluxul vieții continuă să circule spre ei, în speranța că vor putea fi convingși, pe baza dovezilor, că este spre binele lor să fie reconectați la Marele Server.

Din păcate, cei mai mulți oameni perseverează în blocarea și izolarea Serverului, până când Acesta nu-i mai poate servi. Isaia o spune cu eleganță: “Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedecă să vă asculte!” (Isa 59:1-2). Iona a prins și el o rază din splendoarea caracterului divin, înțelegând că relele care ne lovesc nu sunt o pedeapsă de la Dumnezeu, ci sunt consecința firească a exercitării dreptului de a alege liber: “Cei ce se lipesc de idoli deșerți îndepărtează îndurarea de la ei” (Iona 2:8).

Petru nu a reușit să vadă în toate acestea trăsătura fundamentală a caracterului lui Dumnezeu, deși studiase din pruncie Sfintele Scripturi. În fața lui, cu ligheanul și prosopul în mână, Se afla Cel pe care el îl declarase “Sfântul lui Dumnezeu.” Se apleca să-l spele pe picioare Cel care le spusese – și ei crezuseră – că Tatăl locuiește în El. Mărturia explicită momentul: “Petru nu putea suporta să-L vadă pe Domnul lui, despre care credea că este Fiul lui Dumnezeu, îndeplinind rolul unui servitor. Tot sufletul lui s-a revoltat împotriva acestei

umiliri. El nu înțelegea că Hristos pentru aceasta a venit în lume. A exclamat cu mare putere: 'Niciodată nu-mi vei spăla picioarele'" (DA 645).

Petru voia să spună că el nu va accepta sub nici o formă ca Mesia, Unsul lui Dumnezeu, să fie un server. Cu atât mai puțin era dispus să accepte descoperirea că Tatăl este exact așa cum îl descoperea Fiul, adică un Serv al servilor.

Petre, Petre, te-ai îngrozi dacă ai vedea cât de mulți îți calcă astăzi pe urme, și cum se revoltă tot sufletul lor la sugestia că Dumnezeu este un Server modest, discret, delicat, plin de îndurare, incapabil să producă cel mai mic disconfort clienților lui capricioși, vicioși și obraznici. Ca și tine, nici ei nu suportă ideea uluitoare că Părintele veșnicilor este un rob al neprihănirii, înlănțuit prin legea dragostei în poziția de server al inteligențelor cerești. Minte lor încetează să funcționeze la gândul că Făuritorul lumilor se complăce într-o poziție de o asemenea umilință, modestie și lepădare de sine.

Și totuși, "Hristos pentru aceasta a venit în lume." Poporul ales reușise performanța de a-L prezenta pe Tatăl ca pe un dictator sângeros, un mafiot fără scrupule, aspru, neiertător, sever și violent. Concepția aceasta trebuia răsturnată. "Pentru ca umbrele acestea întunecoase să poată fi luminate, pentru ca lumea să poată fi adusă înapoi la Dumnezeu, puterea înșelătoare a lui Satana trebuia să fie sfărâmată. Acest lucru nu se putea face prin forță. Exercițarea forței este contrară principiilor de guvernare ale lui Dumnezeu; El nu dorește decât servirea din dragoste, iar dragostea nu poate fi impusă; ea nu poate fi câștigată prin forță sau autoritate. Numai prin dragoste se trezește dragostea. A cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a-L iubi; caracterul Său trebuie să fie arătat în contrast cu caracterul lui Satana" (DA 22).

Petru credea, ca toți concetățenii lui, că lumea putea fi adusă înapoi la Dumnezeu prin forță. Credea că servirea poate fi impusă prin forță sau autoritate. A trebuit să învețe lecția umilinței înainte de a putea vedea și aprecia frumusețea unei slujiri care vine dintr-o "apreciere a caracterului lui Dumnezeu." Abia atunci a putut să întărească pe frații lui (Luca 22:32).

Tot astfel se va întâmpla și cu îngerul bisericii Laodicea. Când va reuși să iasă din păienjenișul servirii impuse prin forță, și va descoperi calitatea unică și splendidă a Celui ce este un Server desăvârșit, abia atunci va fi în stare să ajute pe locuitorii confuzi ai unei planete în derivă.